

øgede Vanskeligheder, der vilde være forbundne med at opkræve Afgiften hos flere Parcelløbere, og som Følge deraf er det naturligt, at en saadan Bestemmelse fjernes samtidig med Afløsningen. Det er ogsaa ganske nødvendigt, efterhaanden som Befolkningmængden tiltager, at ogsaa disse Ejendomme kan udstykkes, naar Forholdene ellers taler derfor. Men der kan — det vil jeg gerne tilføje — findes andre Indskrænkninger i Dispositionsretten, som heller ikke har noget rimeligt Øjemed, naar Afgifterne er afløste, og det er Flertallets Forudsætning, at ogsaa disse bortfalder samtidig med, at Afløsningen finder Sted.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 3 er reaktionelt.

Et Flertal indenfor Udvalget har næret et stærkt Ønske om at udvide Lovforslaget til at omfatte adskillige andre Afgifter af samme Karakter som de i dette Lovforslag omhandlede og da navnlig Kornafgifter, som er paalagte Præstegaardsjorder, Skolejorder eller Jord, som hører under Hospitaler eller lignende Institutioner. Vi har forhandlet med den højtærede Landbrugsminister angaaende dette Spørgsmaal, men har, efter at have hørt den højtærede Ministers Udtalelser i saa Henseende, ikke turdet stille Forslag om at tage disse Afgifter med paa dette Lovforslag, da vi muligvis derved kunde berede Sagen Vanskeligheder. Vi har ønsket at faa begyndt paa Afløsningen i Haab om og Fortrøstning til, at det nok skal vise sig, at den Erkendelse er rigtig og retfærdig, at alle Afgifter af samme Karakter som de, der her er Tale om, at afløse, bør blive afløst. Udvalgets Flertal slutter derfor sin Betænkning med at rette en Opfordring til den højtærede Landbrugsminister om at forberede en Afløsning af alle saadanne Afgifter. Men maa jeg have Lov til at tilføje, at da de fleste af de Institutioner, det her kommer til at dreje sig om, Præstegaarde, Lærerembeder, Hospitaler og lignende, sorterer under andre Ministerier end Landbrugsministeriet, vil jeg gerne have den Henstilling, vi her retter til Landbrugsministeren, forstaaet saaledes, at den ogsaa gælder de andre Ministerier, hvorunder Ejendomme med saadaane Afgifter sorterer. Det er altsaa en almindelig Opfordring til disse Ministerier om at stille sig velvilligt overfor Arbejdet for at forberede en Afløsning af alle Afgifter af samme Karakter som de, der omhandles i

dette Lovforslag. Jeg skal dermed anbefale de to Ændringsforslag til Vedtagelse.

Hegelund-Lange: Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Ordførers Anbefaling af de stillede Ændringsforslag. Det glæder mig selvfølgelig, at der ved Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 udtrykkelig er truffet Forholdsregler til Fjernelse af saadanne Indskrænkninger i Dispositionsretten som f. Eks. Udstykningsforbudet, der af mig ved første Behandling blev nævnet og eksempelvis anført. Jeg kan ogsaa slutte mig til den ærede Ordførers Ønske om, at lignende Kornafgifter, hvorom der ligeledes blev talt, ved første Behandling maa blive afløst i den allernærmeste Fremtid i Analogi med Bestemmelserne i dette Lovforslag.

Wenzel Neergaard: Hvis dette Lovforslag kun havde omfattet Statens eller offentlige Institutioners Arvefæsteafgifter, kunde man efter min Mening have forhandlet om Spørgsmaalet; men lige saa rimeligt, som jeg finder, det er, at Staten afløser sine Afgifter, naar de ikke længere skønnes at være formaalstjenlige, lige saa forkasteligt finder jeg det, at Staten blander sig i rent private Kontraktforhold. Saaledes som jeg ogsaa udtalte ved første Behandling af denne Sag, maa jeg betragte Arvefæsteafgifterne som en 1ste Prioritet i den bortsolgte Ejendom, og naar det i dette Lovforslag ikke alene foreslaas at forandre disse Afgifter, saaledes at de bliver helt andre end de, der er omtalte i Kontrakterne, men der ogsaa forlanges en Afløsning af dem efter en Beregningsmaade, som absolut ikke kan siges at give fuld Ækvivalent til de private Ejere, saa forekommer det mig, at dette Lovforslag i sine Konsekvenser vil komme til at række uhyre vidt. Der er for mig ingen Tvivl om, at hvis Staten finder sig berettiget til at blande sig i disse rent privatretlige Forhold, vil der vanskeligt kunne trækkes Grænser for, hvilke privatretlige Forhold Staten kan blande sig i. Jeg skal derfor paa mine egne og mit Partis Vegne erklære, at vi er absolutte Modstandere af dette Forslag, saaledes som det foreligger. Ikke alene er man imod en Tvangsafløsning paa dette Omraade, men man er mod selve Principet i Lovforslaget, fordi det efter vor Mening i sine Konsekvenser vil række langt videre, end man maaske i Øjeblikket har Øje for. Jeg maa derfor anbefale at stemme mod Lovforslaget.